

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله امینی - کابل

۳۱ جنوری ۲۰۱۶

صعود هندسی فقر و گرسنگی در افغانستان

وقتی که افغانستان اولین کشور فاسد جهان معرفی می شود، بدون تردید که درین کشور فاسد مردمش باید فقیر و گرسنه باشند. گفته می شود که در حال حاضر بیش از دو میلیون تن در افغانستان بدبخت گرسنه اند که هر روز به تعداد گرسنگان افزوده می شود. قشر پارازیت و مفتخور با پشتوانه اجنبی مصروف دزدی و غارت اند و ثروت کشور را به بیغما می برند. دولت مستعمراتی و مزدور کابل در خدمت اجانب و دزدان است که کشور را به سوی تباهی کشانیده اند.

بیش از ۱۴ سال اشغال و کشتار چه برای مردم ستمکش ما به ارمغان آورده است؟ فقر، بی خانگی، بیکاری و سر انجام فرار از کشور. امپریالیسم مسؤل درجه یک وضع ناهنجار در کشور است. استعمار یک نظام مزدور را بر مردم ما تحمیل کرده است که هدفش برآوردن ساختن نیاز های استعماری است، نه خدمت به مردم. منطقاً یک نظام دست نشانده نباید در خدمت مردم خود باشد، زیرا هدف از تأسیس یک نظام مزدور خدمت گذاری به استعمار است. روی همین دلیل است که فاصله بین ملت و دولت هر روز وسیع تر می شود و بین این دو بیگانگی خلق می گردد. نسبت عمق فساد در افغانستان، کمک های ملل متحد در رفع فقر و گرسنگی طور قابل توجهی کاهش یافته است. قرار بود که ملل متحد در سال ۲۰۱۵، نزدیک به ۱۵۰ میلیون دلار را در مبارزه با گرسنگی در اختیار افغانستان بگذارد، اما صرف ۲۰ میلیون دلار آن حواله شد. احصائیه نشان می دهد که کمک های غذایی جهانی طور چشمگیری کاهش یافته است. مهم تر از همه فساد گسترده در دستگاه دولت مستعمراتی، باعث شده است که کمک های ناچیز جهانی هم به هدر رود و در جیب های انسان کثیف بیفتد.

با این دولت و با این دستگاه فاسد هر گز نمی توان شکم ملت را سیر کرد، پس این دولت را باید از بیخ برکن.